

POSTANOWIENIE

Dnia 2 lipca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Wiliński

w sprawie **K.K.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 2 lipca 2025 r.

kwestii wyłączenia sędziego **S.S.**

od udziału w sprawie III KK 14/25,

na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. w zw. z art. 42 § 1 k.p.k. oraz art. 6 ust. 1 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka i Podstawowych Wolności

p o s t a n o w i ł:

**wyłączyć sędziego S.S. od udziału w sprawie Sądu
Najwyższego o sygn. akt III KK 14/25.**

UZASADNIENIE

We wniosku z dnia 3 kwietnia 2025 r. (data wpływu) w pkt. I. obrońca skazanego K.K. wniósł o wyłączenie sędziego S.S. od rozpoznania niniejszej sprawy kasacyjnej. Obrońca wskazał na uzasadnione wątpliwości co do bezstronności sędziego S.S. wynikające z jego powołania na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego w wyniku rekomendacji uzyskanej od KRS ukonstytuowanej po nowelizacji z dnia 8 grudnia 2017 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Konieczność wyłączenia od orzekania SSN S.S. w niniejszym postępowaniu nie ulega wątpliwości, z tych samych powodów, co wyłączony

postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 14 marca 2025 r. SSN P.K. (k. 32 akt SN).

Zagadnienie związane z procedurą powołań sędziowskich było przedmiotem analizy w uchwale składu połączonych Izb: Cywilnej, Karnej oraz Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020 r., sygn. akt BSA I-4110-1/20 (OSNKW 2020/2/7) oraz w uchwale składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 2 czerwca 2022 r., I KZP 2/22 (OSNK 2022, z. 6, poz. 22), a w zakresie statusu Krajowej Rady Sądownictwa także w uchwale składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 2 czerwca 2022 r., I KZP 2/22. Zachowują one swoją aktualność także na gruncie niniejszej sprawy i nie wymagają powtarzania.

Okoliczności wskazane w w/w uchwale trzech Izb Sądu Najwyższego znajdują w pełni zastosowanie do SSN S.S. Jest to tym bardziej uzasadnione, że sędzia przystąpił do udziału w procedurze powołania na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego nie tylko już po wydaniu wskazanej uchwały trzech Izb Sądu Najwyższego ze stycznia 2020 r., a więc w pełni świadomy jej treści, ale co szczególnie uderzające po wydaniu przez sądy polskie i sądy międzynarodowe licznych orzeczeń, w których wskazano na strukturalną i ustrojową wadliwość procedury powołania sędziów z udziałem KRS ukształtowanej na podstawie ustawy z 8 grudnia 2017 r. – w świetle której niezależność i bezstronność sędziego nie jest zagwarantowana stronom w sposób wymagany przez art. 45 ust. 1 Konstytucji oraz art. 6 ust. 1 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka. Realizacja tych wartości jest zaś nie tyle przywilejem, co przede wszystkim obowiązkiem sądu i nakazem postępowania dla każdego sędziego.

W świetle powyższego stwierdzić zatem należy zasadność wniosku o wyłączenie, albowiem zachodzą podstawy do wyłączenia sędziego S.S. od udziału w sprawie prowadzonej w Sądzie Najwyższym pod sygnaturą III KK 14/25, skoro jak wskazano wyżej sąd orzekający, w którego składzie by uczestniczył, nie spełniałby w tej sytuacji kryteriów określonych w art. 45 ust. 1 Konstytucji, art. 6 ust. 1 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka, zaś postępowanie prowadzone przez taki sąd byłoby obciążone wadą traktowaną na gruncie wykładni przyjętej w

uchwale trzech połączonych Izb Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020 r. jako bezwzględna przyczyna odwoławcza z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak na wstępie.

[WB]

[r.g.]